GÜNAYDIN

ustura 11

- Çok hoş bir rüya gördüm : sekreterin olmuşum... Karını kıskançlıktan çatlatıyorum.

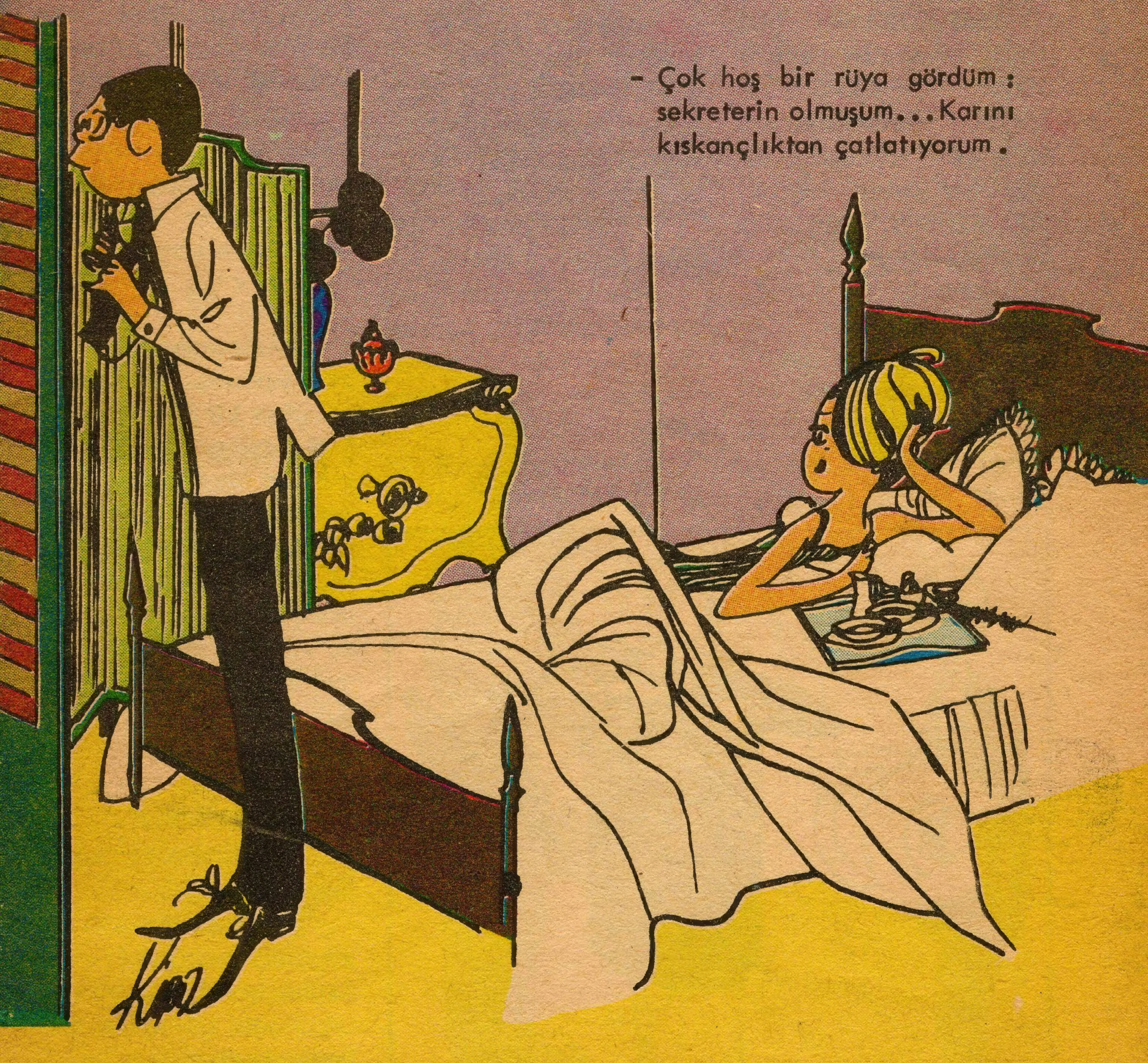

Türlü Çeşitli Tıraş Ederiz,
Biz Siyasette Usta Berberiz.

– Berber – i Siyasî, bizim Şinasi –

ANLAT DERDİNİ MARKO PAŞA'YA!

A. V. rumuzuyla Fatih'ten bir okurumuz yazıyor:

Evlenmek istiyorum. Eşimde ne gibi nitelikler arıyayım?

MARKOPAŞA: Onu bilsek kendimiz denerdik. Ama bir fıkra vardır, size onu anlatalım. Sizin gibi, arkadaşına, nasıl bir kadın alayım, diye sormuş. Arkadaşı da şöyle demiş:

-kadında üç nitelik gerekir: Mutfakta hizmetçilik, sokakta, evde ve işde hanımefendilik, yatakta da oynaklık.. Böylesini bulursan, durma evlen...

Bu öğütü veren, aradan bir zaman geçip de, arkadaşını perişan görünce,

-Ne oldu yahu? diye sormuş.

-Daha ne olsun, evlendim işte... Hem de senin dediğin gibi hizmetçiliği, hanımlığı, oynaklığı kendinde toplamış bir kadınla...

-Öyleyse, nedir bu halin?

-Karım, yerleri şaşırıyor: mutfakta hanımefendi, yatakta hizmetçi sokakta ve işde de oynak...

Bilmem, bu fıkra size bir yol gösterir mi?

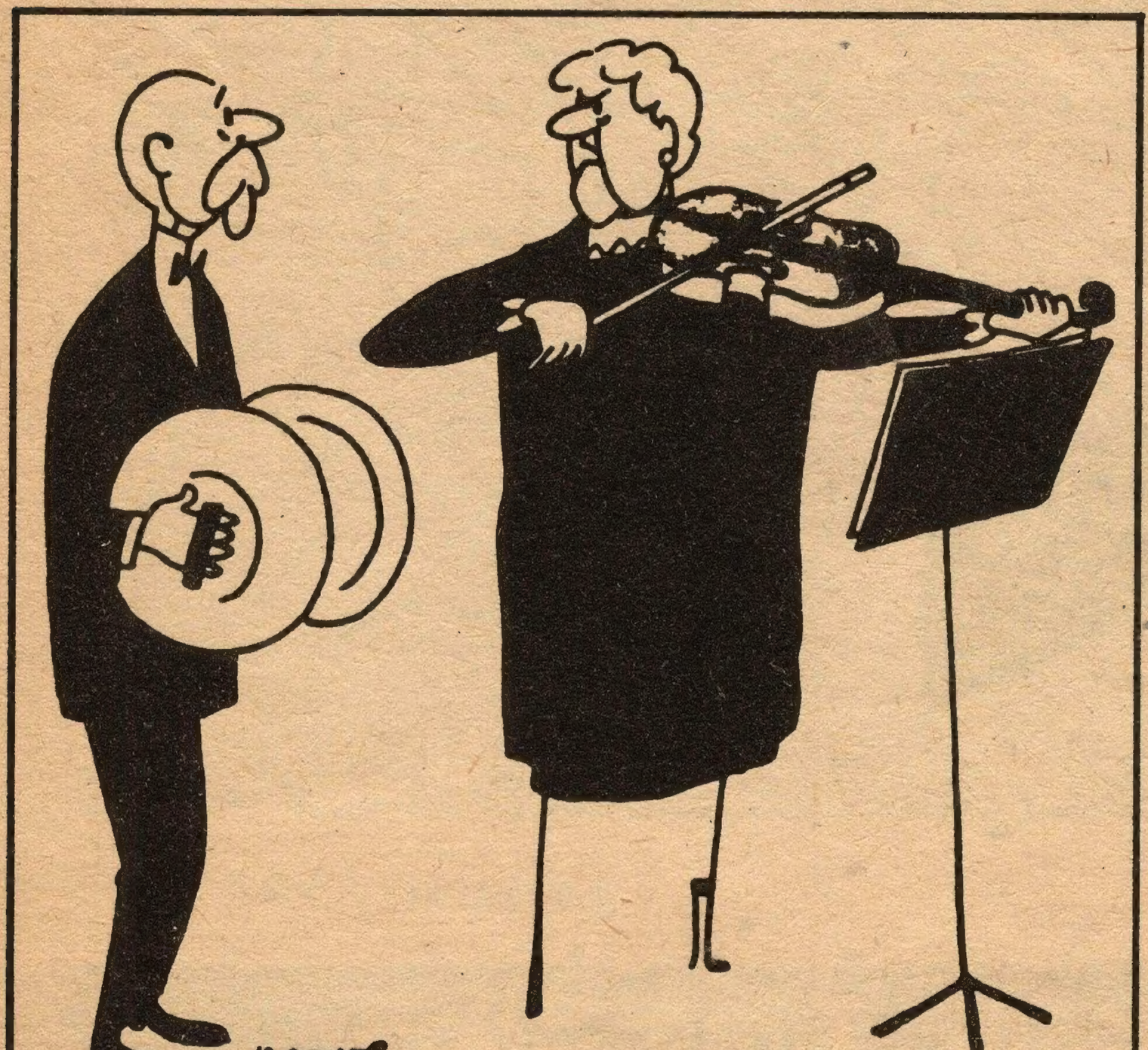

-Ah hayır... Zil sesi Chopin'e uyar ancak, ben Mozart çalacağım

Bir iktisadî devlet kurulunda "Hakkı huzur" alarak zar zor geçindiğini belirten okurumuz yazıyor:

"Her başa geçen politikacı "Memleket huzura kavuşacaktır!" diyor. Ama bir türlü dedikleri olmuyor. Acaba huzur ne zaman gelecek?

MARKOPAŞA: "Balıklar karaya vurduğu zaman. Bilirsiniz, dilimizde bir de "Ebedî huzur" deyimi vardır."

❁

Manisa'dan bir bayan okurumuz soruyor:

Size birşey soracağım ama, çok rica ederim, ne olursunuz, bana matrak cevap vermeyin. Cevap verdiğiniz soruları, okurlar size gerçekten soruyorlar mı? Yoksa siz kendiliğinizden mi uyduruyorsunuz. Aşkolsun, benim kocam da sizden üstün olmasın, çok uydurmacıdır ama, siz daha baskınsınız.

MARKOPAŞA: Sayın Bayan.

İşte size "matrak" olmayan cevap: Burda cevaplandırdığımız soruların üçte ikisinden çoğunu okurlarımız sormaktadır. Geri kalanı için de, uydurma sözü yerinde değil sanırım. Biz soruyoruz. Başkası cevap vermeyince yine biz cevap veriyoruz.

Başyazı

Hoşgeldin Altıncı Filo!

Yazan: Bahri Filbahri Bhrifilfil

Sağın ve solun, yani sağcıların ve solcuların son günlerde, umumi efkâr üzerinde tereddüt ve endişe yaratmak için gösterdikleri heyecan ve telâş karşısında (Geçen yazımda "telâş", "talaş" olarak çıkmıştır, düzeltir, özür dileriz.) Evet..Heyecan ve telâş karşısında insanın güleceği geliyor: Hah, hah, hah!..Ay hiç güleceğim yoktu...Neymiş? Amerika'nın Altıncı Filosu İstanbul'a gelmiş. Yani, başka ne olacaktı? Kaçıncı Filonun İstanbul'a geleceğini, büyük müttefikimiz Amerika, bizim soldan çarklı çarıklılara mı soracaktı? İnsanın bu çarpık mantık karşısında güleceği geliyor: Hah, hah, hah... Ay hiç güleceğim yoktu...İster Altıncı Filo gelir, ister onaltıncı filo.. Gerek bir insanın, gerek bir milletin başına ne zaman ne geleceği hiçbir zaman belli olmaz. Meselâ Fransa'nın başına bir Onaltıncı Lui gelmiştir. Zavallı Fransız halkı, bitürlü Lui'nin plâka numarasını değiştirememişti. Biz de nitekim, ikinci Abdül hamit'in numarasını hâlâ bugün bile değiştirememiş bulunuyoruz.

Bu arada Amerika ile yapılan ikili anlaşmalarda, menfaatimizi bozan, haysiyet ve itibarımızı rencide eden maddeler ve noktalar var ise -ki yoktur, olamaz- bunların yeniden gözden geçirilmesi gerekiyormuş. Bu boş iddia karşısında insanın güleceği geliyor: Hah, hah, hah.. Ay hiç güleceğim yoktu...Hah, hah, hah. İnsanı zorla güldürüyorlar...

İşin en garip tarafı şudur ki, maalesef bizde olduğu gibi, Amerika gibi bir memlekette bile solcular bulunmaktadır ve bu Amerikan solcuları da, Altıncı Filo'nun Amerika'ya gelmesini istememektedirler. Bu durum karşısında Altıncı Filo ne olacaktır? Amerika'ya gidemez. Türkiye'ye gelemez...Koskoca Altıncı Filo denizin ortasında kalacak değil ya...İnsanı deli eder bu solcular: Hah, hah, hah... Vallahi, sinirden gülüyorum yani...Hoşgeldin Altıncı Filo! Hah, hah, hah!..

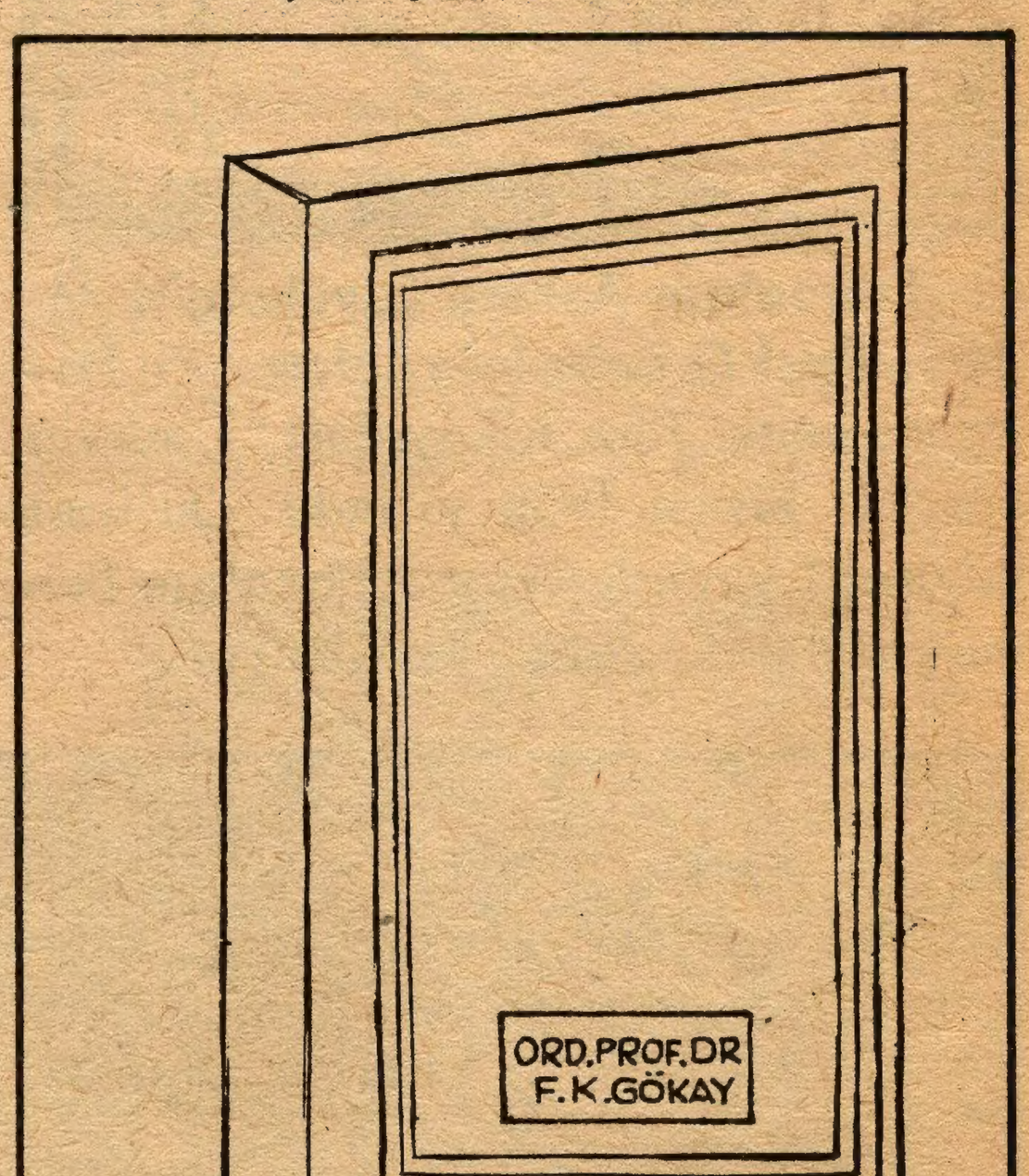

Nasrettin Hoca Fransa'da

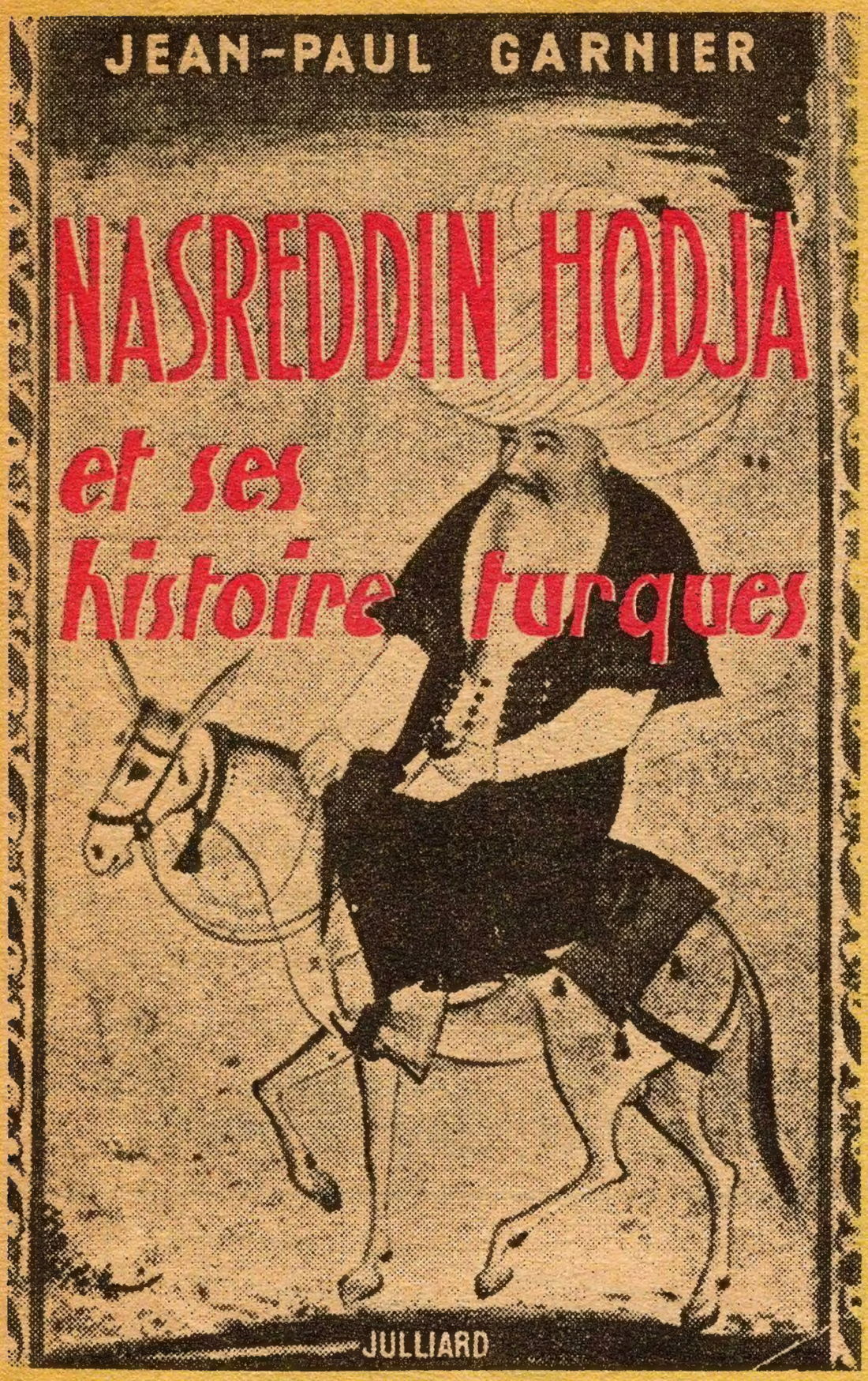

Fransa'nın Ankara Büyükelçisi M. Jean-Paul Garnier'nin "Nasrettin Hoca ve onun Türk hikâyeleri" adıyla yazdığı kitabı 1958 yılında Julliard yayınevi yayınlamıştır. Hoca'nın hemen bütün fıkraları yer almıştır.

Nasrettin Hoca D.Almanya'da

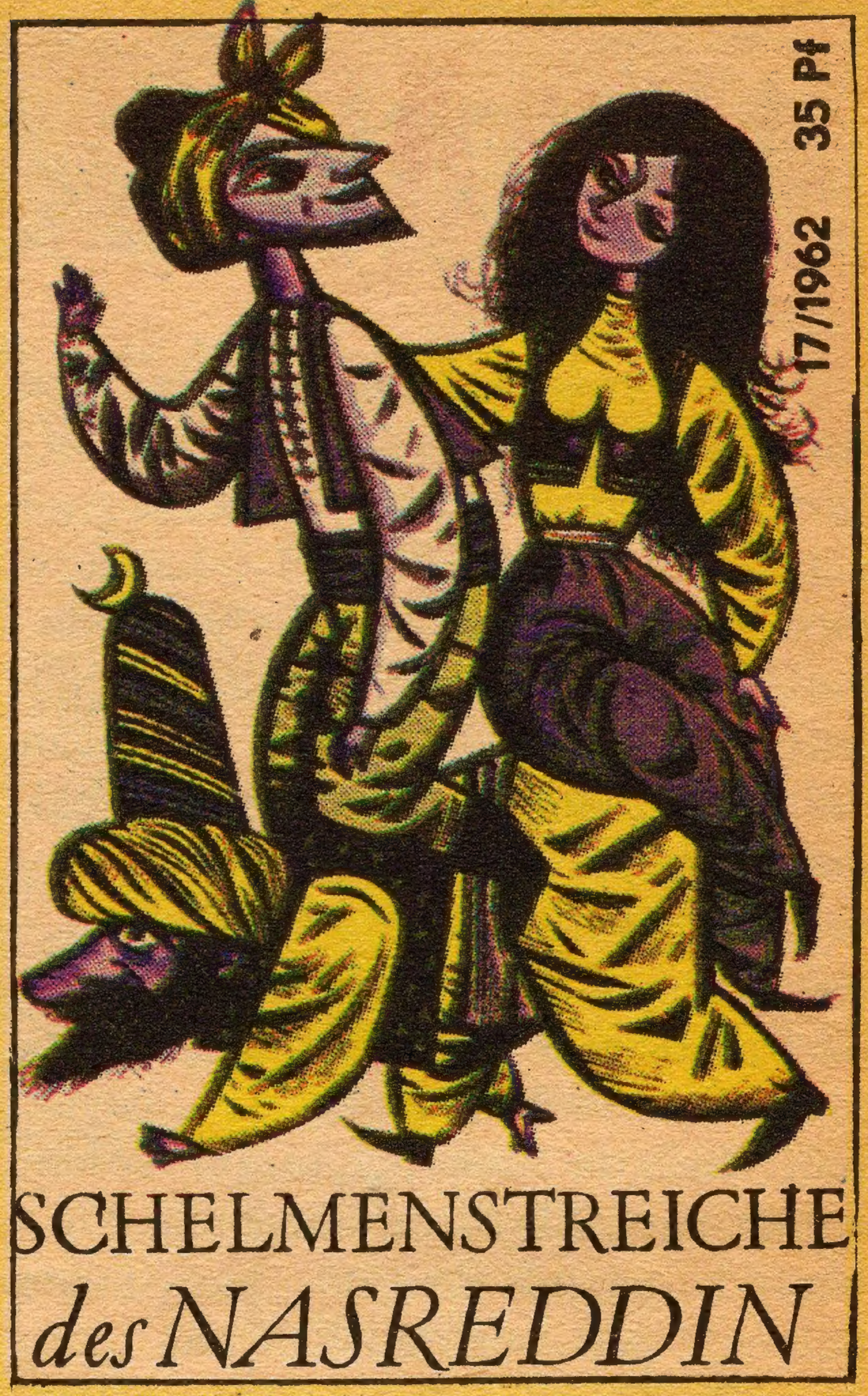

Ünü ve adı dünyayı dolanan Nasrettin Hoca, Doğu Almanya'ya da gitmiştir. Yukarda, kapak resmi görülen kitabı, 1962 de Berlin'deki "Kultur und Fortschritt" yayınevi yayınlamıştır. Kitabın yazarı Leonid Solowjow'dur.

Hey gidi gençlik, hey!...

Nasrettin Hoca birgün ata binecek olur. Bir sıçrar, iki sıçrar, ama o ağır gövdeyi bitürlü kaldırıp da ata binemez. Bir ata bakar, birkendine,

-Hey gidi gençlik, hey!... der.

Ama ortada gören, duyan kimse olmadığını farkedince, kendi kendini azarlar:

-Hadi ordan be!...Biz senin gençliğini de biliriz!

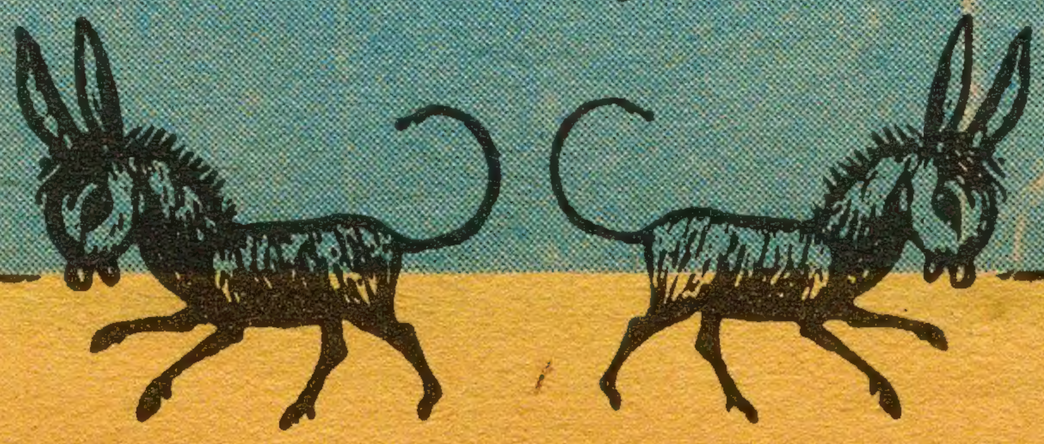

NASRETTİN HOCA ARMAĞANI

VARAN 1 karikatür yarışması

Karikatür yarışmasına profesyonel ve amatör bütün karikatür yapanlar katılabilir.

Yayınlanmaya değer görülen ve yayınlanan her karikatüre 100 lira telif hakkı ödenecektir.

Yayınlanan karikatürler içinden seçilecek,

- BİRİNCİYE 1000
- İKİNCİYE 750
- ÜÇÜNCÜYE 500

lira verilecektir.

Ayrıca, birinci, ikinci ve üçüncüye çok değerli birer "Nasrettin Hoca Plâkası" armağan edilecektir.

Karikatürler çini mürekkebiyle, en küçük 14x22 cm. ve daha büyük boyutta kâğıda çizilmelidir.

Yarışmaya gelen karikatürlerin yayınlanmasına gelecek sayımızda başlanacaktır. Sonuçlar, 25. sayıda ilân edilecektir.

Karikatürlerinizi, açık ad ve adresinizi yazarak, hemen şu adrese postalayınız.

USTURA P.K.99 İSTANBUL

Jüri sizsiniz!

Derece alacak karikatürleri okurlarımız seçeceklerdir. Birinciliği alacak karikatürü seçecek her okura Aziz Nesin'in eserlerinden bir kitap armağan edilecektir. Yarışmaya girip USTURA'da yayınlanan karikatürlerden en beğendiğinizi yukardaki adrese birmektupla bildiriniz. Beğendiğiniz karikatür birinciliği kazanırsa, Aziz Nesin'in aşağıda adları yazılı kitaplarından hangisini isterseniz size hediye edilecektir.

Aziz Nesin'in hediye edilecek kitapları:

* Böyle Gelmiş Böyle Gitmez
* Şimdiki Çocuklar Hârika
* Vatan Sağolsun
* Düdükçülerle Fırçacıların Savaşı
* Üç Karagöz Oyunu
* Sosyalizm Geliyor Savulun

Bu kitaplardan istediğiniz birinin adını mektubunuza yazınız. Birinciliği kazanacak karikatürü seçecek bütün okurlarımıza bu kitaplardan biri hediye edilecektir.

Fıkralar

DALGIN

Ünlü bir yazara, bir kokteyl partide genç ve güzel bir kız yaklaşır.

-Aşkolsun üstad!... der. Demek beni tanımadınız...

-Yabancı gelmiyorsunuz ama... Affedersiniz, çıkaramıyacağım.

-Ama nasıl olur ...

Daha iki ay önce bana evlenme teklif etmiştiniz.

-Ya!...Peki, siz ne cevap vermiştiniz?

DİPLOMAT DİLİ

İki diplomat tartışırken biri,

-Şurası kesin -dir ki, der, Çinliler asla H bombası yapamazlar...

-Nereden beli?...

-Bunu bilmiyecek ne var!.. Onlar bizimle aynı alfabeyi kullanmıyorlar ki...

İŞ ADAMI

İki arkadaş oturmuş konuşurken, biri yoldan geçen bir adamı göstererek,

-Çok esaslı bir adamdır, dedi.

-Nesi esaslı?

-İki yıl önce sıfırdan işe başladı...

-Peki şimdi nesi var?

-Daha nesi olsun ... Tam on milyon lira borcu var...

AKILLI !

Adam, kulağı hep bir pamukla tıkalı dolaşan dostuna sordu :

-Allahaşkına nedir o pamuk? Bir hastalığın falan mı var?

-Çok şükür, birşey yok...

-Eee o pamuk ne oluyor?

-Benim kötü bir huyum var: Durmadan masa üstünde parmaklarımla trampet çalarım... Üstelik bu gürültüye de çok bozulurum.. İşte onun için kulağımı pamukla tıkayıp rahat ediyorum...

OLDU AMA

Sinema yıldızı olmak isteyen bir kız, sonunda ünlü bir rejisörden randevu aldı. Arkadaşı kapıda bekliyordu. Kız, on dakika sonra asık suratla

TAŞLAMA

Ruhsati'den

Bir vakte erdi ki bizim günümüz
Yiğit belli değil mert belli değil
Herkes yarasına derman arıyor
Deva belli değil dert belli değil

*

*

Farkeyledik âhır vaktin yettiğin
Merhamet çekilip göğe gittiğin
Gücü yeten soyar gücü yettiğin
Papak belli değil kürt belli değil

Adalet kalmadı hem zulüm doldu
Geçti şu baharın gülleri soldu
Dünyanın gidişi acayip oldu
Koyun belli değil kurt belli değil

*

*

Başım ayık değil kederden yastan
Ah ettikçe duman çıkıyor festen
Haraba yüz tuttu, bezm-i gülistan
Yayla belli değil yurt belli değil

Çark bozulmuş dünya ıslah olmuyor
Ehl-i fukaranın yüzü gülmüyor
Ruhsati de dediğini bilmiyor
Yazı belli değil hat belli değil.

*

çıkınca, arkadaşı heyecanla sordu :

-Yoksa olmadı mı?

-Olmasına oldu ama, tam o sırada rejisörün karısı içeri giriverdi...

PATLAMA!..

Adam gazetesini birkenara bırakır, fincandaki, son yudum kahvesini içer, şapkasını başına geçirip tam kapıdan çıkacakken karısı peşinden bağırır :

- Dur hele.. Böyle nereye? Birşey unutmadın mı?

- Ne unutması?..

- Yeni komşumuzun kocası...

- Ne olmuş yeni komşumuza?

- Yeni komşumuzun, kocası, her sabah işe giderken karısını öpüyor da...

- Dur hemen patlama.. Taşınalı üç gün oldu daha.. Hele tanışalım samimiyet ilerlesin, ben de işe giderken her sabah onu bir güzel öperim elbet...

ÜNLÜ KARİKATÜRCÜLER:
KIRAZ
"Mükemmel Sekreter„ ALBÜMÜNDEN

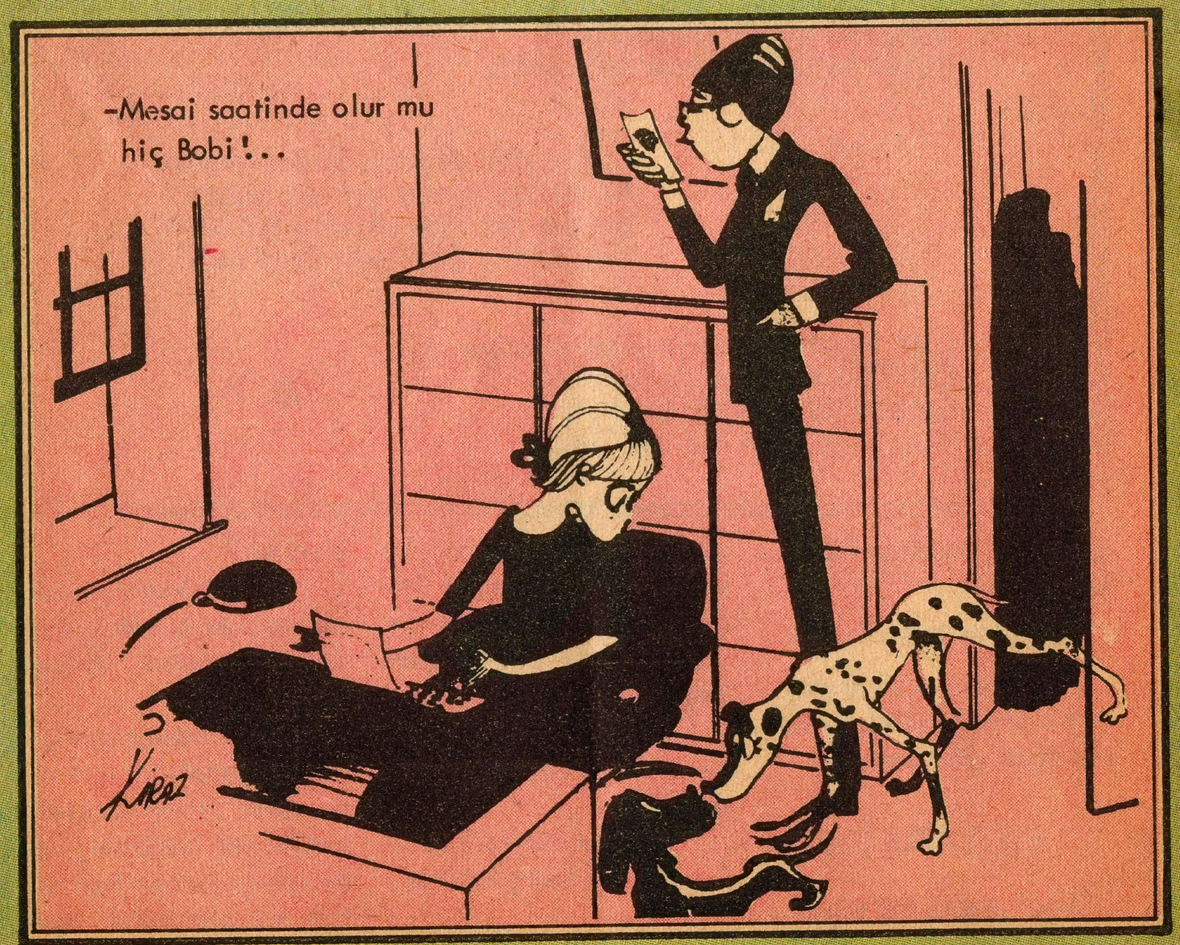

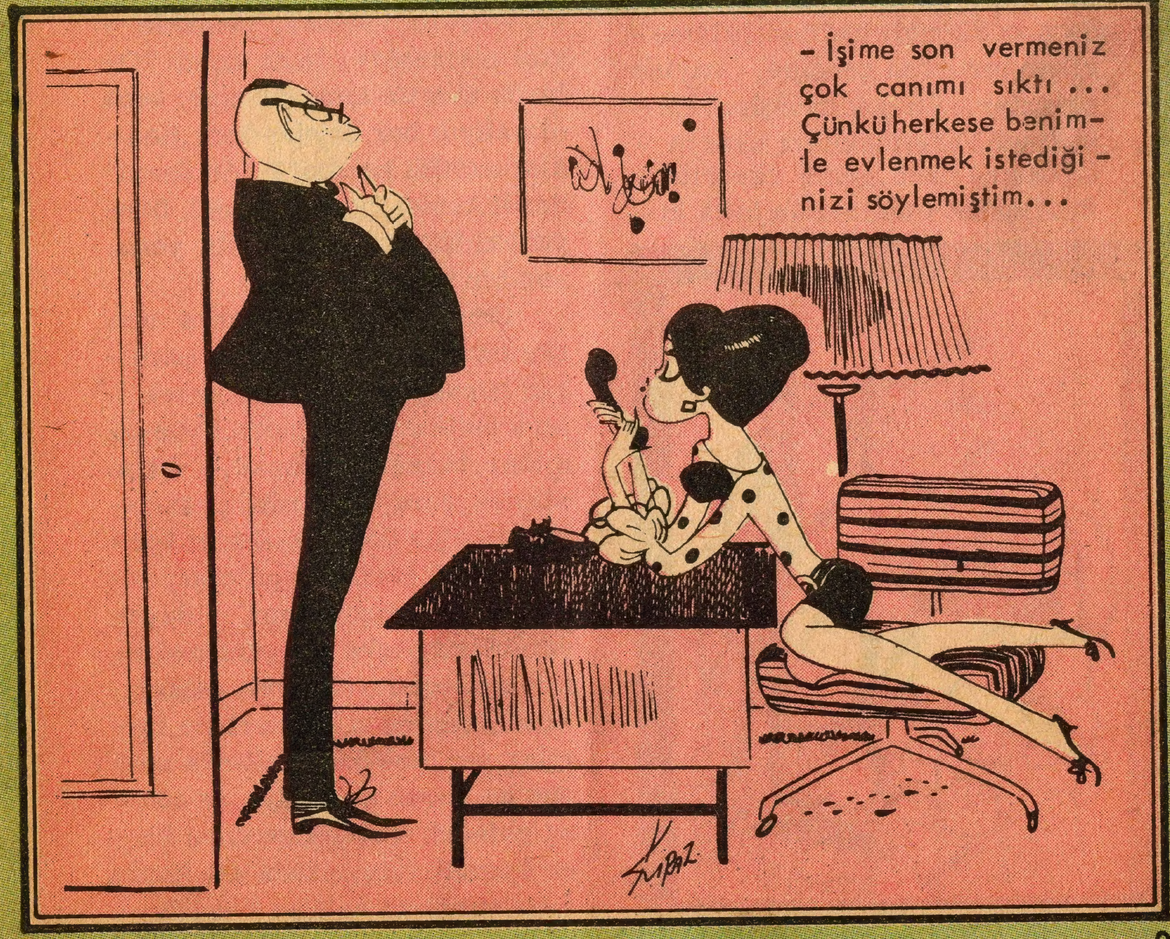

Orhan Kemal'den bir hikâye

Sezai Bey

Troleybüs durağına koşarak soluk soluğa geldi. Durak kalabalıktı. Kızdı. Sabahın yedi - si, sekizi, dokuzunu anlıyordu da, on'u, on biri, on bir buçuğundaki bu kalabalığı anlamıyordu. Yedisinde tütün, ya da İstanbul'un çeşitli iş yerlerinde çalışan işçi - ler, küçük memurlar haklı ola - rak durağı doldururdu. Sekizde dokuzda da öyle. Peki on'da? On buçukta? On birde? Kucaklarında çocuklarıyle kadınlar, alâmeriken birtakım gençler, haylaz oğlanlar.. En çok da onlar! On - yedinci Yüzyıldakileri hatırla - tırcasına uzun, geniş favorileri Beatles'leri hatırlatan kılık kı - yafetleriyle rahatsız ediyorlardı. Gençmişler, yakışıklıymışlar herkes onlara bakmak zorun - daymışçasına davranışları...

Başını öteye sertçe, hatta hakaretle çevirdi... Memnundu. Sanki oğlan bir şey söylemiş de karşılığında terslemişti!

Başını çevirdiği yerde bir - kaç kadın, kucaklarında çocuk - ları... Ne işleri vardı bu kadınların günün şu öğleye yakın sa - atinde, troleybüs durağında? Ayaklarını kırıp evlerinde otur - salar da, kocalariyle çoluk çocuklarının söküklerini dikseler çoraplarını yamasa, yemekle - rini pişirseler olmaz mıydı? Olurdu elbette ama, kocaları koca olmalıydı her şeyden önce. Kendisi nasıldı kendisi? "Ah Sezai" derdi karısı, "canım Sezai. Dünyadaki bütün erkekler bir yana, sen bir yanasın! "

Gururla öksürdü. Sonra ucu ağzına doğru hafifçe eğik patlı - can burnuyla çevredeki erkek - lere üstten üstten baktı. Evde çamaşır, bulaşık yıkamak, tahta silmek, çorap yamamak, karılarından ağız dolusu hakaret işitmek, artık terlik le mi olur, odun, ya da maşayla mı, dayak yemekten başka işe yaramadıklarını farzederek, acıdı onlara. Acıdı ama, ne o? Evlerinde karılarının tahakkümü altında zebun bu koyun kalabalığı, az sonra gelecek troleybüse daha önce binmek için, ortada da henüz folla yumurta yokken kımılda -

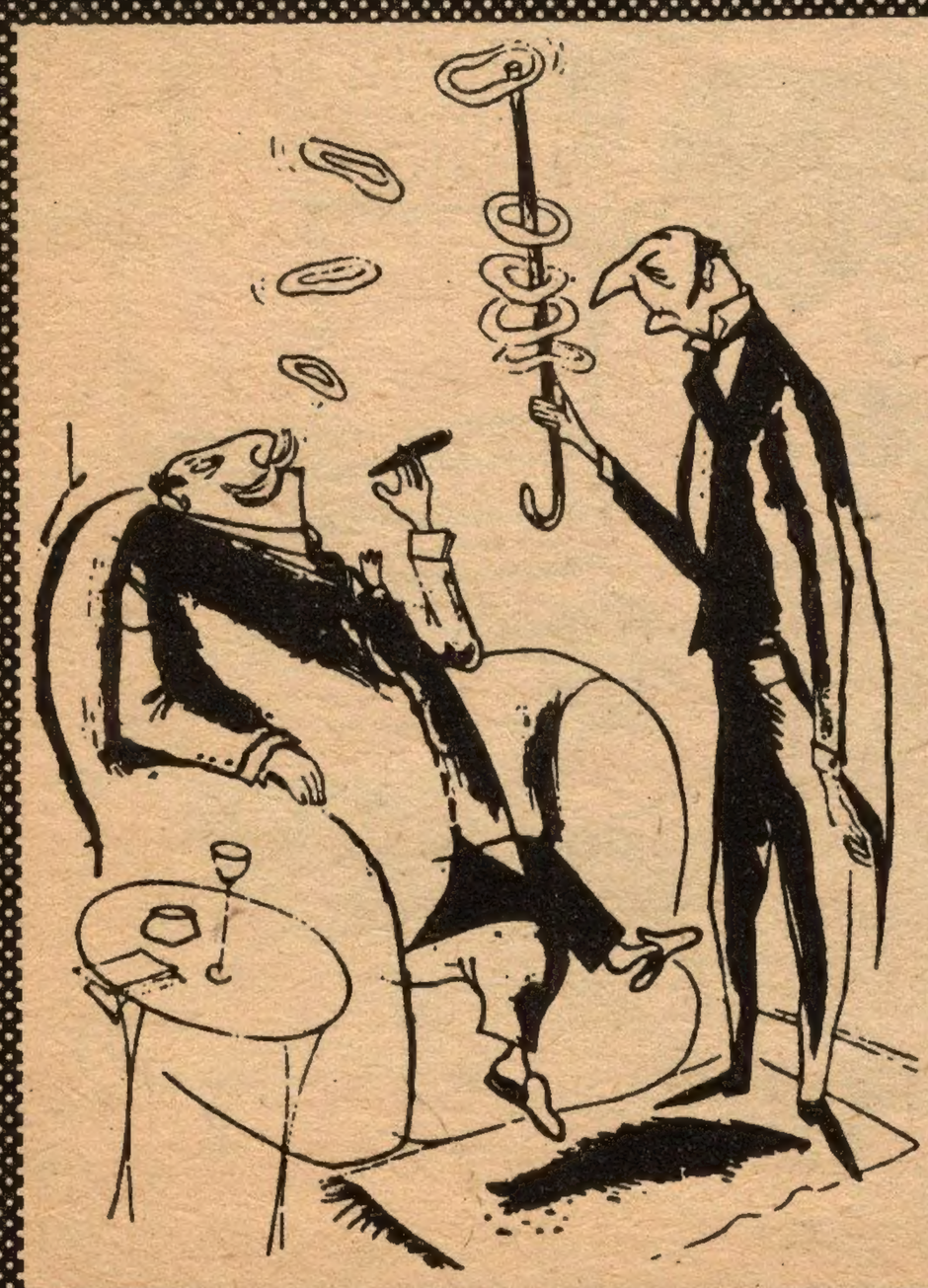

nıyor, öne geçmeğe savaşıyorlardı çaktırmamağa çalışarak.

Sert bir adımla öne çıktı.

Elbette çıkacaktı. Buradaki koyunlardan hangisinin karısı "Canım kocacığım" demişti'dünyadaki bütün erkekler bir yana, sen bir yanasın?"

Hafifçe öksürdü hiç lüzum yokken.

Zamanında aklını başına toplamış, üçün beşin yoluna bakmış, beş kazandıysa üç, hatta iki yemiş, sonunda Fatihte'ki dört katlı apartmanı çökertmişti. Üçünü kiraya veriyordu beşer yüzden. Dördüncü katta da kendisi oturuyordu. Beş yüz de o. Etti mi iki bin? Baremde hangi memur iki bin alıyordu? Hem de sabahın erken saatlerinde otobüs troleybüs, dolmuş duraklarında kuyruğa girmeden?

Yeniden hiç sebepsiz öksürdü.

Şunlardan ayrıydı elbette .. Karısı evde "Canım Sezai... " diye başlar, sabahleyin uyanınca kahvesini, sigarasını koşturur, öğleyin yemeğini, öğle uykusundan uyanınca kahvesini, ikindi üstü de... Bak karısını bu yüzden çok severdi işte! Kadın halden anlardı. Evdeki hizmetçi kızın kalın, beyaz kollariyle gerdanındaki morlukları görse bile görmemezlikten gelir, perde ardından karşı komşuları dikizlemesine aldırış etmez, en güzeli de vakt-i kerahet geldi mi, içki masasını öyle bir donatırdı ki, değme meyhaneci bu üstün sanatı gösteremezdi meyhanesinde!

Arkalarda bir itişip kakışma. Kalabalığın baskısı onu sertçe itti. İtmekle de kalmayıp, bu kargaşadan faydalanan biri balık gibi sıyrılıverdi öne. Sertçe baktı: Şu, Onyedinci Yüzyıl romantiklerini hatırlatan modern bir Beatle.

"Ne o moruk? Ne baktın yiyecek gibi?"

Sarsıldı. Moruk ne demekti? Henüz altmışına varmamış, bir orta yaşlı. Karısı ""Sezai'ciğim vallahi hiç göstermiyorsun.. " demişti birinde. "Allah gecinden versin ama, ben senden önce öleceğim galiba! "

Karısı haklıydı elbette. Henüz saçlarında ak bile yoktu. Yoktu görünüşte evet. Aslında son moda saç boyalarından birini kul-

-Bu kadarı da fazla, kendine gel!..

- Anlat bakayım Kuzey Amerika'yı!

lanmasa ak-paktı ya, mesele görüntüdeydi. Madem saçları ak pak değil kapkara, o halde moruk sayılamazdı. Hiç olmazsa kendi kendini saymıyordu. Ama bakılınca saçlarının boyalı olduğu şıp, anlaşılıyormuş. Adam sen de!

Beatle'e:

"Terbiyeli konuş!" dedi.

Beatle modeli oğlan yanaklarının ortalarına kadar uzanan dolgun favorileri, hafifçe uzamış sert sakalı, daracık pantolonu, yarım çizmeleriyle az daha sokuldu. Elleri arkasındaydı. Nerdeyse konuverecekti.

"Konuşmasam ne olacak?"

Yıllarca önce, yani en azından kırk yılın ardında kalan gençlik yıllarında bir gün o da tıpkı tıpkısına böyle davranmıştı bir yaşlıya. Kalabalık bir caddeden geçiyordu. Kaba, haşin, palavracı. Galiba Taksim stadyomuna gidiyordu futbol maçı seyretmeye. Geç kalmıştı. Bir an önce gişeye sokulup biletini alma çabası içindeydi. Tıpkı tıpkısına böyle yaşlı bir adama çarpmıştı. Adam haklı olarak dikilince de, "Terbiyeli konuşmasam ne olacak yani?" demiş, vurmak için elini havaya kaldırmıştı.

Beatle'in "Konuşmasam ne olacak?" ına ters bir karşılık vermesi, hatta oğlanı tokatlaması gerekirdi ya, hayır, o yeni yetişme, aklı tepesinden birkaç karış yukarda biriydi. Kendisiyse emlâk akar sahibi, gün görmüş, umur sürmüş, karısının "Dünyadaki erkekler bir yana sen bir yanasın" dediği, ayda birkaç bin liralık geliri olan biriydi. En iyisi, küçümseyen bir bakışla işi geçiştirmeliydi. Aksi halde...

Beatle göğsünden itti:

"Öyle küçümseyerek bakma hıyar ağa, yerim sonra! "

Oğlanın şakası yoktu. Araya girenler bir kavgayı, daha açıkçası dayak yemesini önlemişlerdi. Şişti:

"Bırakın, bırakın yahu!"

Çocuğu aşırmışlardı. Aşırmışlardı ya, şişip duruyor, kendi kendine söyleniyordu:

"İt, itoğlu it! Ulan seni bir yumrukta mest etmezsem yuh ervahıma be! "

Akşam karısının özene bezene hazırladığı çilingir sofrasına gururla kurulurken:

"Bugün itin birini yiyecektim az kalsın" dedi, "Bırakmadılar. Hani bir bıraksalar..."

Delikanlıyı elinden nasıl zor kurtardıklarını anlatmağa başladı...

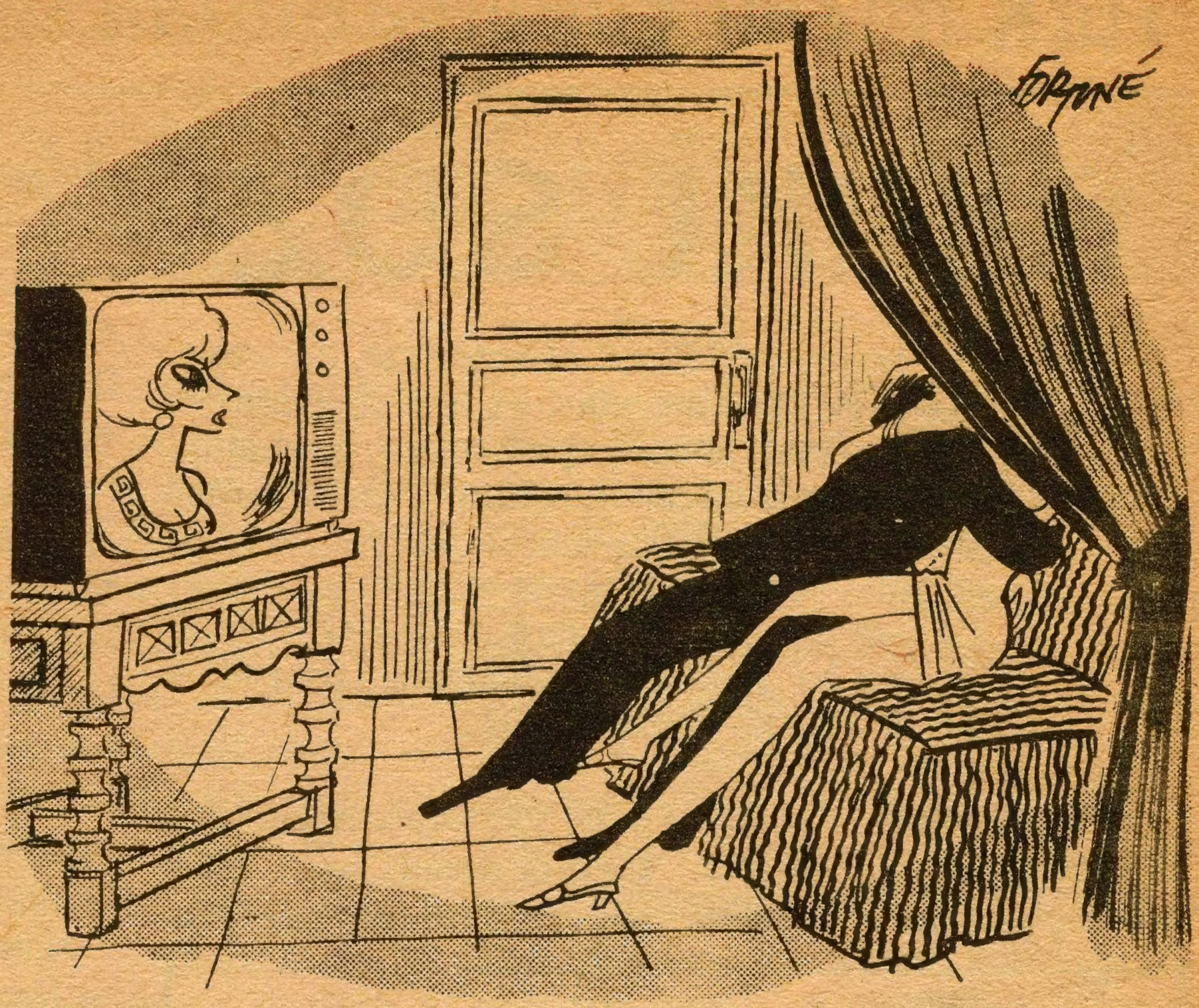

-" Başba - şa" programı- mız burada so- na eriyor ... Memnun kal - dığınızı uma - rım... Yarın tekrar buluş - mak üzere...

KADIN HAKLI

Yaz gününün boğucu sıcağına dayanamayan partal giyimli bir a - dam yolda giderken birden olduğu yere yığılıverdi. Gelip geçenler hemen adamın başına üşüştüler, her kafadan bir ses çıkmaya başladı. Yaşlı bir kadın,

-Şu zavallıya bir bardak viski verin, hemen ayılır, dedi.

Adamın biri, hem kalabalığı dağıtmaya çalışıyor, hem de bağı - rıyordu :

-Yahu başından çekilin de za - vallıcık kendine gelsin. Temiz hava onu ayıltır.

Yaşlı kadın tekrarladı :

-Biraz viski verin, birşeyciği kalmaz.

Genç bir kız da,

-Aman hemen bir araba bulup hastaneye kaldıralım, dedi.

Yaşlı kadın yine,

-Canım söyledim ya, birazcık viski yeter, deyince birden yerde yatan adam doğruldu, etrafındakile - re şöyle bir baktı,

-Yahu, dedi, gürültüyü kesip de, şu kadın ne diyorsa onu yapsanıza!...

AYIP OLUYOR

Karıkocayı, bitişik çiftlikte o - turan ve üçüncü karısını yeni kay - betmiş olan komşuları, cenaze töre - nine çağırmıştı. Erkek, bir süre düşündükten sonra karısına,

-Ben gitmeyeceğim, dedi.

-Ama kocacığım, nasıl olur ? Hem neden gitmek istemiyorsun?

-Canım biraz anlayışlı olsana, artık ayıp oluyor. Hep biz gidiyo - ruz. Bir kerecik fırsat çıkmadı ki, ben de adamcağızı çağırayım!...

BİRİKİ SÖZ

İmzasını "Cem" olarak atan ünlü mizahçı ve karikatürcümüz Cemil, bundan elli dokuz yıl önce yayınlamaya başladığı "Cem" adlı mizah dergisinin ilk sayısında (18 Ekim 1910) "Biriki Söz" başlığı altında yazdığı önsözde mizah ve karikatür anlayışını açıklamıştır. Önemli bulduğumuz bu açıklamayı günümüz Türkçesine aktararak yayınlıyoruz.

Bugün hayat tarihimin en güzel bir sayfasını açıyorum. Bundan önce yayınlanan, anlamlarıyla neşeli, ama hünersizlikleriyle hazin olan resimlerimin, karikatürlerimin şüphesiz şansla ulaştığı başarı bana kendikendime teşrifatçısız, kılavuzsuz okurlarımın huzuruna çıkmak cüretini verdi.

Karikatür!.. Kapsamı geniş, büyük bir kelime! Güldürmek için biraz yarışaşı baktırılan bir göz, biraz büyültülen bir buruncuk, biraz sırıttırılan bir ağız, özetleyin biraz yanpiri çiziverilen bir çizgi, kimileyin kızgınlık yaratır. Güldürecekken kızdırır. Melek bir düşünceyi, ifrit bir düşmanlık biçimine sokar.

Karikatürde amaç aşağılama mıdır? yoksa ululama, yüceltme midir? Benim anlayışım ululamadır, ama biraz törensiz, biraz aşırı neşeyle ululamadır. Çünkü herhangi kişinin karikatürü olmaz, saygıdeğer kişilerin karikatürü yapılır. Yurdun siyasal ve bilimsel yaşamında bir yeri olmayan kişilerin karikatürü olamaz.

Karikatür; nükte, anıştırma "telmih", mazmun gibi edebiyat sanatından sayılır. Bu kanatlarla edep **alanında**, hem yalnız edep alanında uçması gerekir. Latif ol-

Ah şu zabıta teşkilâtı ne olacak?

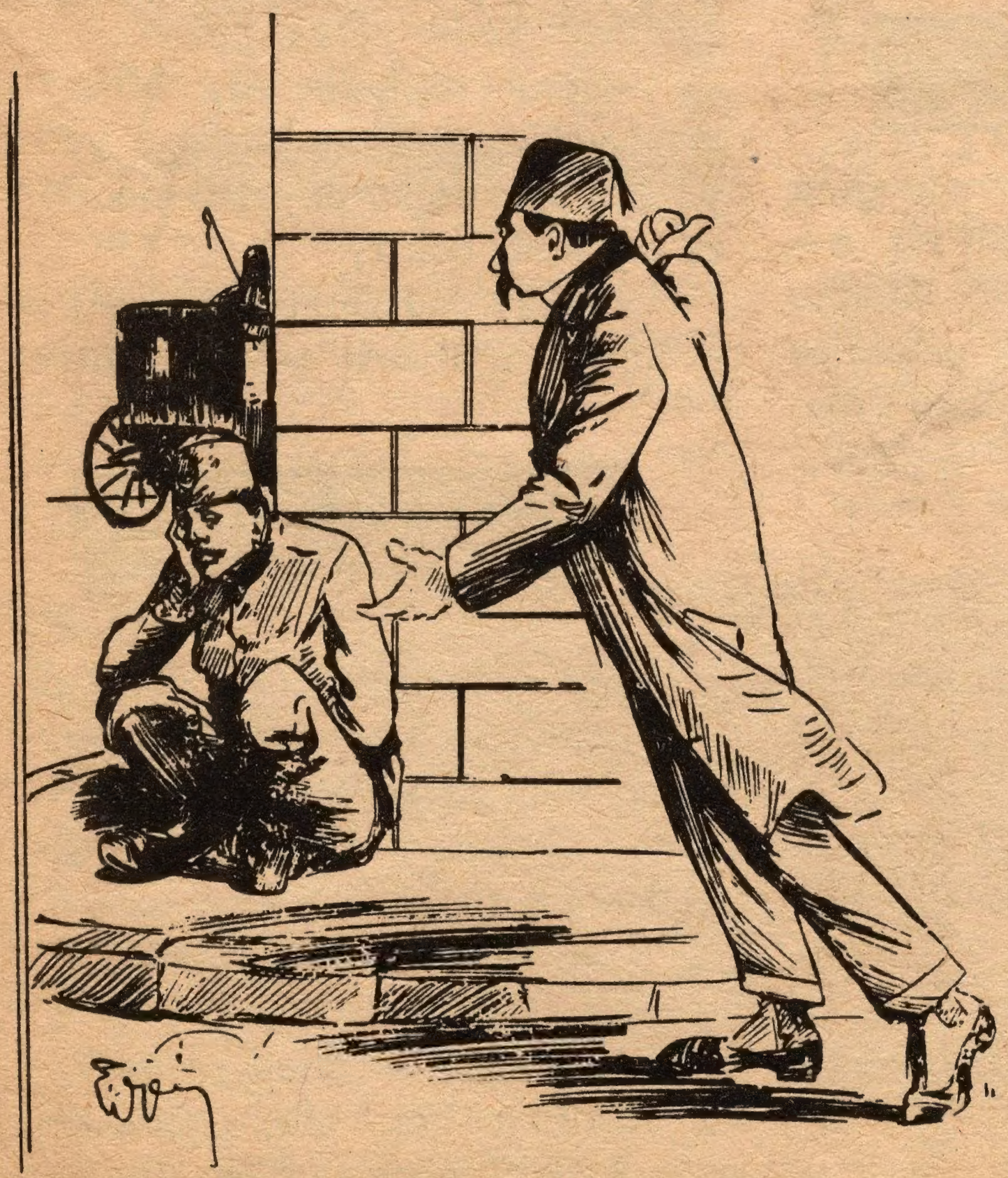

- Şurda adam vuruldu, cani kaçıyor!.
- Bırak allâsen, herkesin derdi kendine yetiyor!.

mayan bir latife çekil - mediği gibi edebî bir nükteyi, hüneri, bir çizgiyi içermeyen bir resim de karikatür değil maska - ralıktır. Karikatürler kimileyin o denli önemli o denli ulu olur ki, tarih sayfalarında belge yerini tutar. Uygar uluslarda mizah gazetelerine geçmemiş bir ün tasar - lanamaz. Bunca uğraşı, iş arasında sürekli a - sıksuratlı, sürekli ciddi, sürekli ağırbaşlı, sürekli endişeli ve durgun kalan işadamları ve ileri - gelenlere kimi zaman eğ reti de olsa şen, şuh ama sevimli bir yüz, şakadan anlar bir görünüş vere-

bilen karikatüre- diye - bilirim ki- aklıbaşında kimseler bir teşekkür - cük olsun borçlu olma - lıdır. O ululuk ve ağır - başlılık dakikaları ara - sında bu çizgileri görüp gülüp geçmelidir. İşte o kadar!..

Karikatür hiçbir za- man kötü düşünmez, hep tuhaf düşünür.

Bu kadar sınırlama arasında hünerin, edebin temiz ahlâkın buyurdu - ğu yolda bir mizah ga - zetesi çıkarmanın ne güç iş olduğunu bilmez de- ğilim. Ama okurların özendirmesi bu güçlüğe göğüs germek için bana cüret verdi. Bu cüreti kötüye kullanmamak, ger - çekleştirmeyi istediğim en değerli isteğimdir.

Başarımız, düşmanlıkta değil, şevk ve şenliktedir.

■

SOYUT ÇOCUK

Soyut resimler yapan bir ressam sergi açmış, dâvetlilerini gezdiriyordu. Bir resim önünde durdu,

-İşte bu benim port - rem.. dedi.

Dâvetliler anlamadan baktılar, ama hiç ses çıkarmadılar. Ressam, başka bir resmin önünde dura - rak,

-Bu da karımın port - resi... dedi.

İşte o zaman, dâvet - lilerin biri dayanamadı :

-İnşallah, çocuğunuz falan yoktur...

Çocuklarımız niçin cahil kalıyor?

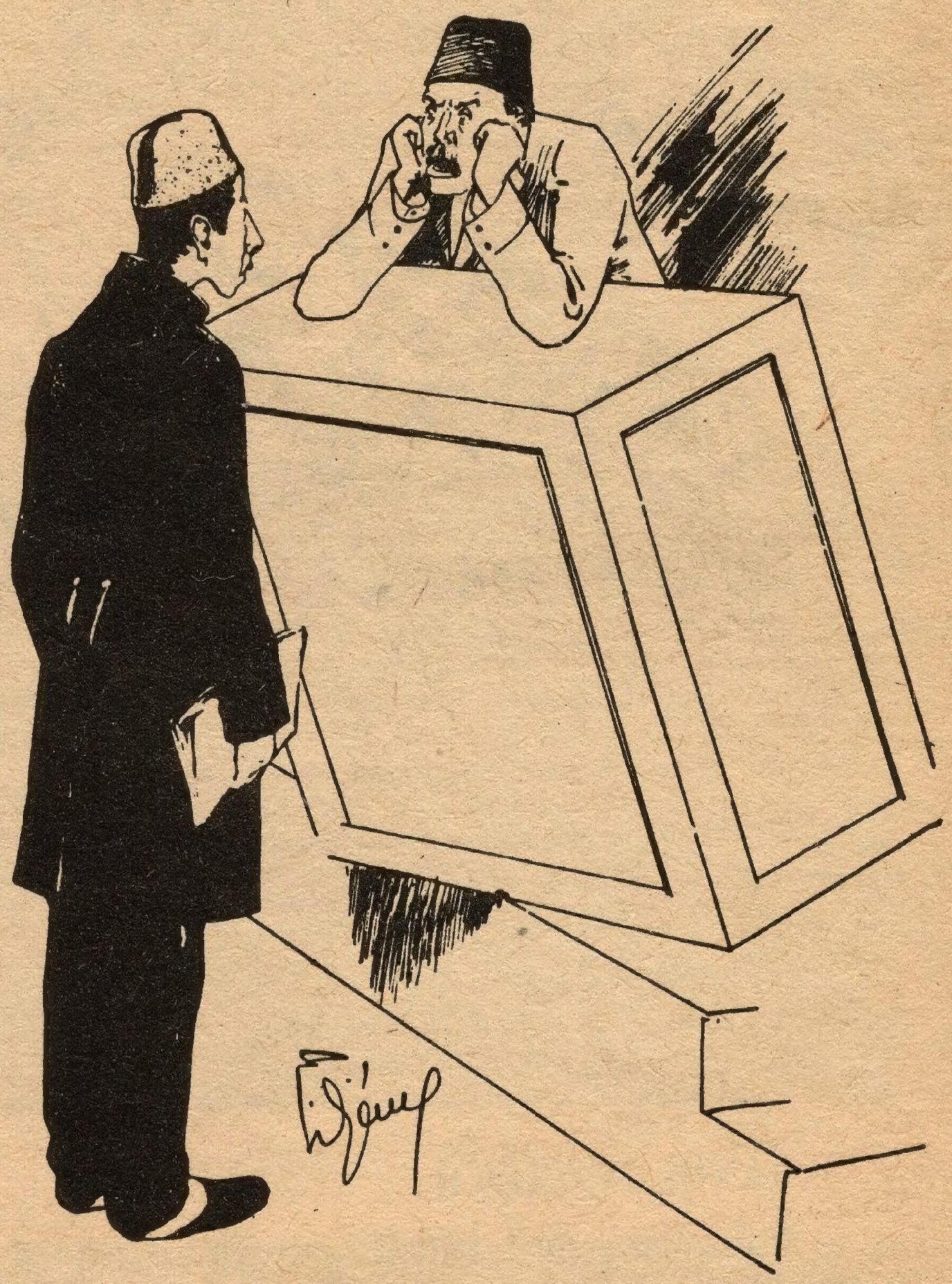

Öğretmen - Sen sonra bu cahillikle, bu haylazlıkla ne olacaksın? Hiç düşünmüyor musun?
Öğrenci - Milletvekili olurum, Bakan olurum, Meclis'te söylemediler mi efendim?

-İyi ,güzel...konuşuyoruz,anlaşıyoruz, ama,beni böyle hergün cascavlak et-mene bozulmaya başlıyorum arkadaş!..

SAYIN OKURLAR,

Daha önce de bildirdiğimiz gibi, USTURA'nın ilk sayıları çok aranmakta, ama ne yazık ki, bulunamamaktadır. Ellerinde ilk sayıları olmayanlar da, birkaç sayı eksikle, USTURA kolleksiyonu yapabilirler. USTURA'lar bir cilt haline gelince, zengin bir mizah hazinesine sahip olacaksınız.